

השחיטות, הפיגועים,

הטילים, והרציחות

תוצאה ישירה

של מצב הפריצות וחוסר

הצניעות ברחובותינו

*** * ***

**קובץ מקורות על הקשר שבין
מצב הצניעות למצב הבטחוני.**

*** * ***

כל ישראל ערבים זה לזה!!!

קִבְּץ מֵאֲמָרִים

אָנוּ מְצוּיִים כָּעֵת בְּמִצֵּב שֶׁל הַפְקָרָה גְּמוּרָה ; כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֶגְרוֹף, יֵשׁ לוֹ גַּם הָאֲפָשָׁרוֹת לְהַכּוֹת בִּיהוּדִים.

זֹאת מִנֵּין? הֶחֱפֵץ חַיִּים זַצ"ל הָיָה אוֹמֵר: הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר עָמוּ יִשְׂרָאֵל, כָּלוּם שׁוֹמֵר שְׂכָר הוּא?! לֹא, אֵין אָנוּ מְשַׁלְמִין לוֹ בְּעֵד שְׁמִירָתוֹ, הוּא שׁוֹמֵר חֲנָם, אוֹלָם שׁוֹמֵר חֲנָם בְּרָצוֹתוֹ מְסַרְבַּ גַּם לְשֹׁמֵר.

אֵימָתִי הוּא מְסַרְבַּ? כְּתוּב בַּתּוֹרָה: "וְלֹא יִרְאֶה בָךְ עֲרֹת דָּבָר וְשֹׁב מֵאַחֲרֶיךָ". "עֲרֹת דָּבָר" מְשַׁמְעוֹתוֹ פְּרִיצוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת הָרֶס הַצְנִיעוּת. לְפָנִים הָיָה קִיָּם כָּלֵל: בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל צְנוּעוֹת הֵן! הַיּוֹם יֵשׁ כָּלֵל הַפּוֹדֵ מְזָה, וְעַל כֵּן הִתְרִי בָנוּ: "וְשׁוֹב מֵאַחֲרֶיךָ", שֶׁה' יִתְבָּרַךְ יִסִּיר אֶת שְׁמִירָתוֹ מֵעַלֵּינוּ. לְמִצֵּב כְּזֶה הִגְעָנוּ הַיּוֹם, וּבִלְעָדֵי הַשְׁמִירָה שֶׁל ה' יִתְבָּרַךְ, אָנוּ מְפַקְרִים לְכָל פְּגִיעָה. (ח"א עמוד רפ, הגאון רבי אלחנן וסרמן הי"ד).

וְכך כָּתַב נַכְדוֹ שֶׁל אַחֵי הַגִּר"א, ר' מֵאִיר בֶּן אֱלִיהוּ זצ"ל: "כָּל הַשְּׁנֵאוֹת שֶׁהָאוֹמוֹת שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ הוּא הַכֹּל מַחֲמַת שֶׁאֵנוּ מֵתַהַדְרִים בְּמַלְבוּשִׁים נֹאִים וּמַהוֹדְרִים". (סֵפֶר נַחֲלַת אֲבוֹת) וּפִירַשׁ ה"מַעֲרֵכִי לֵב" אֶת הַפְּסוּק בַּתְּהִלִּים בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "הַעֲמִים יִכְבְּדוּכֶם בְּזִכּוֹת הַצְנִיעוּת".

מִדְרָשׁ

"כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ מֵתַחֲלָף בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילָךְ וּלְתֵת אִיָּבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בָךְ עֲרֹת דָּבָר וְשֹׁב מֵאַחֲרֶיךָ" (דְּבָרִים כג טו). אָמַר לָהֶם מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל: הֵווּ יוֹדְעִין שֶׁאֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵיַחַד שְׂמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא נִקְרָא "אֱלֹקֶיךָ", אֲלֵא בְּזִמְן "וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ", וְאוֹתָהּ שְׁעָה הוּא מְשַׁרְה שְׁכִינָתוֹ בִּינִיכֶם וּמַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד אוֹיְבֵיכֶם. (בַּמִּדְבָּר רַבָּה ט ז).

אחרי השואה

אני אומר זאת ליד הספר תורה הקדושה, ובטוח אני, שאם היה צניעות בכללות העולם, בנדאי לא קרו הצרות והגזרות האיומות והנוראות שנעשו על ידי הרשעים. **(השומר אמונים)** דבריו בדרשה לפני התקיעות בשנת תש"ו לאחר השואה, מובא בספר תולדות אהרן ח"ב פרק טו). תמסרו נפשכם מאד מאד על צניעות בני ביתכם, **כי בלי ספק שכל הצרות הצורות נצמחים אודות הפריצות שבדור, בעונותינו הרבים.** (תקנות וחדרכות פרק נה).

טהרת הקדש

אחרי המלחמה הגדולה הקדומה התחילה לצאת לאויר העולם צרעת ממארת - ספחת הפריצות, ונחשף כל העולם בחשף כפול ומכפל... אשר היינו מיום מתן תורתנו הקדושה מכתרים בצניעות, וגדירים בעריות, וצניעות במלבושים, ומקדשים ומבדלים מכל אמה ולשון, וזה היה לשבח וליפי ותפארת לישראל בכל דור נגד כל האמות, מגדל קדשתם וצניעותם וצניעות מלבושיהם... הכוני פצעוני נשאו את רדידי הקדש מעלי, ותהי המכה גדולה, ועל זה לבנו דני, שנשפח בהמשך הזמן גדרי צניעות אבותינו ואמותינו... עד שעלה קטרוג הגדול, בעונותינו הרבים... תלמידי חכמים ובעלי מעשים טובים, יראים ושלמים, זקנים עם נערים, בחורים וגם בתולות, עדרי צאן קדשים, תינוקות של בית רבן, בנים קדושים וחביבים, יונקי שדים שלא חטאו, נמסרו ליד ארור העמלק, ימח שמו, **להשמיד להרג ולאבד בכל מיני מיתות משנות ואכזריות אשר לא נראה ולא נשמע בזאת, כי כל ישראל הקדושים ערבים זה לזה, ולכן נהרגים ונספים גם צדיקים בזמן שמדת הדין מתוחה...** "הלא אם תשאלי בת ישראל על מה עשה לי ה' ככה, לכן דעי לך, בת ישראל, כי תתבונני

בְּנִפְשָׁךְ, שֶׁהַכֹּל בְּשִׁבִּיל פָּגֶם הַפְּרִיצוֹת, שֶׁעַל יָדֶי זֶה נִמְשָׁךְ פָּגֶם הַיִּסּוּד, אֲשֶׁר
חָדָא מִיִּלְתָּא הִיא, כִּי זֶה הַפָּגֶם הַתַּחֲלִיל וְהַתְּפִשֵּׁט מַעֲוֹן הַהִפְקָרוֹת
וְהַפְּרִיצוֹת, רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, כִּי בָּאֵם יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים נוֹטְרִים מִדַּת הַיִּסּוּד,
אֵין כָּל אִמָּה וְלָשׁוֹן יָכוֹל לְשַׁלֵּט בָּהֶם. (הַקְדָּמָה דף ד')

בעל השומר אמונים: (קונטרס הצוואה - מתורגם מאידיש): "ודעו כי האשה
שהולכת בצניעות ומתכוונת לשם שמים מגינה על חלק מהדור ותזכה
לעתיד למה שאף מלאך גדול לא יזכה לו. **וכל הצרות שיש לישראל**
בעוונותינו הרבים מגיעות רק מחמת הפריצות של הנשים."

אַחֲרֵי מִלְחַמַת יוֹם הַכְּפוּרִים

הַגַּר"ע יוֹסֵף: "מִלְבַּד הַמַּכְשֵׁלָה הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּגְרַמַּת לַאֲנָשִׁים מִבְּנוֹת הַלּוֹבְשׁוֹת
חֲצִאִיּוֹת קִצְרוֹת, שֶׁאֵין יֹצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֵלּא בְּמָה שֶׁעִינֵינוּ רוֹאוֹת (סוּטָה ח'),
וְגִזַּל וְעִרְיוֹת נִפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם מִחֲמַדְתָּן (חֲגִיגָה יא), וְהַרְהוּרֵי עֵבִירָה קָשִׁים
מִעֲבִירָה (יוֹמָא כט). וְכִמּוֹ שֶׁאִמְרוּ בִּבְרֻכּוֹת (כד). שׁוֹק בְּאִשָּׁה עֵרוּהָ... נִמְצָא,
שֶׁאִיסוּר גָּמוּר הוּא לִלְכַּת בְּחֲצִאִיּוֹת קִצְרוֹת, אֵשׁ בְּנִעוּרָתָהּ וְלֹא תִהְיֶה?
וְהִנֵּה בְּעוֹנוֹת הָרַבִּים, אֲלֹפֵי חַיִּילִים נִהְרָגוּ בְּמַעֲרָכָה שֶׁל מִלְחַמַת יוֹם
הַכִּיּוּרִים הָאֲחֵרוֹנָה הִיא ד' וְיָמֵי יוֹדֵעַ אִם לֹא בְּעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה, כִּי
רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה וְעִצּוּמִים כָּל הָרוּגִיהָ, וְכִמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ
מִתְהַלֵּךְ בִּקְרִיב מִחֲנִיךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַתּוֹת אוֹיְבֶיךָ לִפְנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנִיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא
יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשֶׁבַע מֵאַחֲרֶיךָ". (יִבְיַע אֹמֵר חֶלֶק ו')

בלי קדושה אין השראת שכינה. אין הגנה. ואין ביטחון.

"כִּי ה' אֶלְקֵינוּ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֶה, לְהַצִּילָנוּ וְלָתֵת אֵיבֵינוּ לְפָנֵינוּ, וְהָיָה מִחֲנֵנוּ קְדוֹשׁ, וְלֹא יֵרָאֶה בָּךְ עֲרֹת דָּבָר וְשֵׁב מֵאַחֲרֵינוּ". (דברים כג, טו)

ה' אלוקינו מצווה אותנו להיות קדושים, ומבטיח: אם יש צניעות אין צרות ואסונות. אין פיגועים ומחלות, ה' שומר עלינו. אבל אם יש פריצות, "וְשֵׁב מֵאַחֲרֵינוּ", ח"ו השכינה מסתלקת. ובלי השראת השכינה, בלי שמירת הקב"ה עלינו, ממילא אנחנו נתונים ביד אויבינו.

מִרְוֵן הַחֶפֶץ חַיִּים: (במכתב, מאיר עיני ישראל עמ' ק"י) "והנה ידוע לכל, שפורצת

תבערה בכרם המלך והלהבה גדולה מאד, הכרוז יוצא מגדולי המלך לאנשי העיר: התחזקו, התחזקו כולכם לכבות האש באיזו עצה שתוכלו, כי כרם המלך בוער באש ואם תתעצלו בדבר תדעו כי בנפשיכם הוא ח"ו, ומורדים תקראו, כי אינכם חוששים לכבודו, ואם תתחזקו כראוי ותכבו את האש יקבל כל אחד את שכרו ורוב כבוד לפי ערך התחזקותו.

כן הדבר בענייננו, כי הנה ידוע שכל ישראל נקראים כרם ה', כמו שנאמר: כי כרם ה' צבקות בית ישראל (ישעיה ה'), ובעוונותינו הרבים תבערה גדולה נפלה בכרמו בכמה מקומות ע"י ה'מודה' הגרועה הזו, כי מתגבר כח הטומאה מאד ע"י זה... וממילא נפסקה ההשפעה והברכה מכל אחד ואחד בעסקיו! ונסבבו ע"י זה כל הצרות הרעות! כמו שכתוב בספרים הקדושים... והכתוב צווח ואומר והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר. הרי שתלה הכתוב קדושתנו בזה הענין, ומה שהיה צריך היצר הרע מלפנים לעמול כמה שנים התחכם היום ועושה זאת בזמן קצר". עכ"ל.

עצת בלעם: כשבלק רצה להשמיד את ישראל, פנה לבלעם, והציע לו ממון רב, כדי שיקללם. אולם בלעם מנסה ולא מצליח. ומדוע? משום

שהיתה בעם ישראל צניעות! (במדבר כד, ה) "מה טבו אהליך יעקב משכנתך
ישראל": "שראה פתחיהן שאינן מכוונים זה מול זה". ולכן יעץ לו עצה,
"לכה איצרך" (במדבר כד, יד) אלקיהם של אלה, שונא זימה הוא, אם תחטיא
אותם בעריות תצליח להשמיד אותם.

הצניעות מצילה ושומרת מפל דבר רע - מעלות המדות

כל מי שיש בו מדת הצניעות נצול מן המיתה, שכן מצינו בשאול, שבשביל
הצניעות שראה בו דוד, נמנע ולא הרגו, כענין שנאמר: "ואמר להרגך
ותחס עליך"... ואמרו חז"ל (ברכות סב.): אמר לו דוד לשאול: מן התורה
מתר להרגו, רודף הוא, והתורה אמהר' הבא להרגך השפם להרגו, אלא
אתה הוא שחססת על עצמך, צניעות שהיתה בך היא חסה עליך.
(המעלה התשיעית).

חתם סופר

בשאר הגליות מצינו: "בצר לך ומצאוך... ושבת עד ה' אלקיך ושמעת
בקלו", ובתהלים פתיב: "ויפתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם", ובגלות
המר הזה צרות גדולות, ואין לך יום שאין קללתו מרבה מחברו. והנה
אומר החתם סופר זצ"ל, שהוא מפני שבשאר גליות לא היה
פריצות אצל הנשים, לא כן עתה בעונותינו הרבים ששכיח
פריצות, אשר הוא גרוע מפל עברות שבתורה. (טהרת יום טוב ח"ט דף עח).

ספר התקנות

צרות תכופות, ורוח זלעפות, ואין לך יום שאין קללתו מרבה, ועל זה
נתעוררנו יחד אנכי אספה, חכמי ורבני ומשגיחי עיר הקדש ירושלים תבנה
ותכוננו, לבקש תקון וישוב הארץ, כי הא ודאי לא לחנם עשה ה' ככה

לְאָרֶץ הַזֹּאת, מִה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה, וְהָא וְדָאִי בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם
לְבָקֵשׁ תִּקּוֹן וּמִזֹּר, מִן הַשָּׁמַיִם יִרְחֲמוּ... הִסְכַּמְנוּ בְּכָל תִּקְוָה בָּרַב בְּנֵי וּבְרַב
מִנֵּן... אֵין רְשׁוֹת לְשׁוּם אִשָּׁה כָּלֵל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת בְּלִילֵי שְׂמֵחַת בֵּית
הַשְׂוֹאֲבָה... וְאַל שְׂדֵי יֹאמֶר דֵּי לְצִרּוּתֵינוּ וְיִקְבֹּץ נִדְחֵינוּ... תִּקְיִיד לְצִיָּרָה.

(סימן נה, וחתמו גדולי הרבנים בירושלים, מקובלים וראשי ישיבות וגאוני עולם זי"ע).

מחניך קדוש

בזמן שהגדר של הכרם פרוץ, הרי הכרם עלול למרמס החיות והגנבים וכל
פרי הכרם בסכנה. וכמו כן בכרם ה' כל בית ישראל אם נפרץ הגדר חס
ושלום הרי כל הכרם בסכנה הן סכנה עצמית והן סכנה של כל העולם
כולו, וכמו שאמרו חז"ל בירושלמי בפרק קמא דסוטה כל מקום שאת
מוצא זנות את מוצא **אנדרלמוסיה בעולם**. ופשוט שכל המניח פריצות

בביתו הוא יותר בסכנה מאחרים. (פתיחה)

מרן הגרא"מ שך:

סיפר הרב יצחק דוד גרוסברד, בעת שארבעה תלמידי חכמים צעירים
נהרגו בתאונת דרכים קטלנית בשובם מהלויתו של הבבא סאלי זצ"ל,
הייתי אצל מרן ראש הישיבה בעל האבי עזרי זצ"ל. ראש הישיבה ציטט
את הגמרא התולה את האנדרלמוסיה הבאה לעולם והורגת צעירים
ומבוגרים, באי שמירה על הצניעות. וסיפר על מעשה נורא שאירע
בפינסק.

בעיר ההיא נפטרו אנשים צעירים בזה אחר זה, והקהילה תלתה את
האסונות במשפחה שהלכו שם בחוסר צניעות, עד שהעלו רעיון לערוך
הפגנה לייד ביתם. בשלב זה נזכרו שהאיש מקורב לשלטונות, ואם יילכו
נגדו בכח, עלולה ההפגנה להמיט על הקהילה סכנה גדולה.

ההחלטה היתה לא להפגין בגלוי, אך אם יארע אסון נוסף חלילה, תצא ההלויה מ...ביתו של המקורב לשלטונות, וכך אכן היה.

גולת הכותרת היתה הספדו של המרא דאתרא הגאון רבי אליעזר משה הלוי הורביץ זצ"ל לאחר שהאריך בסכנה הגדולה של חוסר הצניעות שבגינה באות כל הצרות, פנה אל הציבור כשכולו ממרר בבכי ללא הפוגה וזעק בקול מר: יהודים! רחמו על עצמכם ועל ילדכם! יש לבער את הנגע של חוסר הצניעות מקרבנו.

למחרת הגיע צו מבית המשפט המזמין בדחיפות את רבניה ופטרוניה של העיר להופיע בבית המשפט, כמובן שהנתבע העיקרי היה לא פחות מאשר המרא דאתרא עצמו הגאון רבי אלעזר משה הלוי הורביץ זצ"ל. כשהגיע למשפט נשאל על ידי השופט מדוע בחרתם לערוך את מסע ההלויה בדיוק לייד ביתו של התובע והרי אין שום קשר משפחתי בינו לבין המנוח.

הוציא המרא דאתרא גמרא ישנה ואמר בספר עתיק זה שאני מחזיק בידי כתוב שבחורים צעירים מישראל מתים בשל עוון חוסר צניעות ובני משפחה זו בחוסר צניעותם הם אשמים במיתת הבחורים בעירנו פינסק ולכן הכי מתאים שמסע ההלוויה תצא מביתם, אולי יכנסו הדברים עמוק לליבו וישוב מדרכו הנלוזה. תשובה זו עשתה רושם עז על השופט בשל דבריו המרגשים ופטרו לשלום.

מֶרֶן הַגֵּר"ש וְאֶזְנֵר:

סיפר הגאון ר' משה שאול קליין: שמעתי ממורי ורבי הגאון בעל שבט הלוי שאחת הסיבות לצרות המרובות הפוקדות אותנו רח"ל היא בשל

ענין הצניעות שנפרץ מאד כאשר נשים החלו להתלבש בבגדים שאינם תואמים את דעת ההלכה.

מלאכי חבלה נבראים היישר ממלבושים אלה, ואחר כך באים ושואלים מדוע באות עלינו צרות ומצוקות?

האם צריך להיות מאמין גדול כדי לדעת שיש בכוחם של מלאכי חבלה אלה להביא עלינו מחבלים ממחבלים שונים?

אם היינו מודעים לעוצמת הסכנה שממיטות עלינו הנשים שאינן הולכות בצניעות, היינו מסלקים אותן משכונותינו ואומרים להן, אל תביאו עלינו את המוות הזה, אם לא היה פרץ, לא היתה צווחה ברחובותינו.

שאלה ותשובה מאת הגר"י זילברשטיין שליט"א

לכבוד הרה"ג רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

יש אשה שלמדה בסמינר בית יעקב והיא נקראת חרדית וגם ילדיה לומדים בתלמודי תורה, ובנותיה לומדות בבית יעקב, והיא גרה בשכונה חרדית, וככל הנראה גם התנהגותה בביתה היא חרדית, ובימים נוראים היא מגיעה להתפלל בבית הכנסת בעזרת נשים, והיא גם נראית מתפללת בדביקות, אבל היא לבושה בחצאית קצרה שלא לפי ההלכה. זה מאד מפריע לנו שבראש השנה ויום כיפור כשכולנו מתפללים על החיים, אשה מגיעה לבית הכנסת בצורה כזו.

השאלה היא, האם מן הראוי להעיר לה על כך שלפחות לא תבוא לבית הכנסת בצורה כזו, ולומר לה שזה פוגע בנשים המתפללות שאשה מגיעה לבית הכנסת בצורה כזו, או לא?

תשובה: הפסוק מעיד שחוסר צניעות מגרש את השכינה, וכשהשכינה אינה אתנו, זה יכול לגרום שהתפילות לא יתקבלו ולצרות מרובות, ויש לומר לה בדרכי נועם באופן שלא יביא לכעס ומחלוקת, שכשכל הקהל אומרים "שיעלו לפניך המלאכים היוצאים מהתקיעות" היא תאמר "שלא יעלו לפניך המחבלים היוצאים מן הקצר".

מקורות ונימוקים: הברכה השגורה בפי כל לאחר שנה כל כך קשה שעברה עלינו היא: "תכלה שנה וקללותיה" כל אחד מאחל לעצמו שבראש השנה הבא עלינו לטובה, כבר יסתיימו הצרות הפוקדות אותנו חדשים לבקרים.

אם זה תאונות דרכים שאנשים צעירים מקפחים את חייהם, אם זה מחלות קשות שמאות אנשים וילדים שוכבים ברגעים אלו בבתי חולים ונאבקים על חייהם, אם זה מחבלים שיש ימים שיש פחד לצאת לרחוב כי אולי האדם העומד לידך הוא מחבל ערבי שיכול להוציא סכין, או גרוע מזה מתאבד שיש עליו חגורת נפץ.

ויותר גרוע מזה שעם ישראל נמצא במצב של סכנה בכל רגע כשאלפי טילים מכוונים כנגד ערי ישראל, ובכל רגע יכולה לפרוץ מלחמה כאשר אלפי חיצי מוות יעופו והשם ישמרנו.

ומה אנחנו כן מייחלים לעצמנו, "תחל שנה וברכותיה" שהקב"ה ישמור עלינו שלא ננזק, שהקב"ה יכתוב אותנו לחיים טובים, פרנסה בהרחבה, שיהיה לנו נחת מהילדים, ושלא נשמע מצער בכל השנה הבאה עלינו

לטובה. אמנם צריך הרבה תפילות לזה, אבל בעיקר צריך להיזהר שלא לטרוק את הדלת בפני הטובה, ולפתוח את הדלת לרווחה בפני הצרות.

במה דברים אמורים?

יש אדם שיש לו שונאים רבים המבקשים לחסלו בכל רגע, והוא שכר שומרי ראש שישמרו עליו ויגוננו עליו, ואכן כשהשונאים רואים את השומרים הם לא מעיזים להתקרב אליו, אבל הם ממתינים להזדמנות הראשונה שהשומרים יעזבו, ואז יצליחו לחסלו.

האסון הגדול ביותר שיכול לקרוא לאדם, זה שהקב"ה יוריד את שמירתו. זה לא סוד שכל הסיטרא אחרא ממתינה בכל רגע לפגוע ביהודי האדם הנבחר ביותר, וזה מתבטא בכל הצרות הפוקדות אותנו, אך ברוך ה', הקב"ה שומר עלינו, הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, ואמר החפץ חיים, שהאסון הגדול ביותר שיכול לקרות לאדם, זה שהקב"ה יוריד את שמירתו מעליו וישאיר אותו לפגעי הזמן, כאשר באויר יש מאות אלפי מלאכי חבלה.

ומתי זה קורה, זה פסוק מפורש בתורה: כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך, להצילך ולתת אויבך לפניך, והיה מחנך קדוש, ולא יראה בד' ערות דבר, ושב מאחריך.

אשה שהולכת שלא בצניעות, עלולה לעכב את התפילות של כל המתפללים.

כל יהודי מאמין שבראש השנה הוא הזמן שבו נקבעים סדרי העולם לשנה הבאה, ולפעמים גם לשנים הבאות, ולבוא לבית הכנסת בצורה לא צנועה, זה בדיוק ההיפך מראש השנה. בראש השנה אנו ממליכים על עצמנו את הקב"ה, ואנו מבקשים "ותמלוך אתה ה' אלוקינו, וידע כל פעול כי אתה

פעלתו" והמגיעה לבית הכנסת בצורה כזו, מכריזה: איני רוצה את השכינה! כי במעשיה היא מגרשת את השכינה. כמו כן, היא מזיקה את הרבים. כי כל הכח של בית הכנסת ותפילה בציבור, שהשכינה שרויה שם, וכשהיא באה לבית הכנסת בצורה כזו, היא עלולה לגרש את השכינה, וח"ו כל התפילות לא יתקבלו.

וכשעם ישראל אומרים לאחר התקיעות "שיעלו לפניך המלאכים היוצאים מהתקיעות" היא תאמר "שלא יעלו לפניך המחבלים היוצאים מן הקצר". (מתוך "ווי העמודים וחשוקיהם" תשרי תשע"ח שיעורי וחינוכי הרב יצחק זילברשטיין שליט"א קובץ 48)

אַהֲרַת הַתּוֹרָה סיון תשס"ו.

לאחרונה נתרבתה המכשלה של לבישת חצאיות וחלצות צרות וצמודות אצל נשים ונערות, ובמיוחד חלצות הנקראות גופיה וחלצות טריקו, ורבות נגררות אחרי אפנה פרוצה זו ומכשילות את הרבים באסורי תורה. על כן חובתנו לפרסם כי חלצות אלו הם תועבת ה', ודבר זה התחיל מסוחרים חלונים המשוקים סחורתם הפסולה והזולה, עד שלאחרונה אף חרדים מתפתים למכור חלצות פריצות אלו בתוספת ז'קט פתוח, אף הדבר אינו מסתיר כלל את ההבלטה החמורה וההכשלה שקצמת בבגדים אלו, ודינם חרוץ כמחטיאי הרבים.

ובעת הזאת אשר שונאי ישראל הרימו ראש, ועת צרה היא ליעקב ומדת הדין מתוחה בצרות ומחלות קשות ופטירת אנשים צעירים, צריך להתחזק מאד בדברים אלו ביתר שאת וביתר עז, וכמנהג ישראל מקדמת דנא, להסתיר ולהצניע כל הבלטת הגוף, ובזכות זה נזכה להושע תשועת עולמים.

הגר"ח"פ שיינברג הגר"ש ואזנר הגר"נ קרליץ הגר"ע יוסף הגר"ש בעדני